

Günlük aktivitelerde beceri geliştirme ve güçlendirme

Amaç: bireysel test eğitimi, öğrenilen becerileri doğal bir ortamda programa uyarlamak; öğrenilen becerilerin güçlendirilmesi.

DTT (ayrı deneme öğretimi) - Ayrı test eğitimi, aksi takdirde, bireysel testlerin eğitimi.

Temel ilke, zor görevi parçalara ayırmak ve her seferinde küçük bir parçacığı eğitmek, aynı zamanda görevi daha da zorlaştırmaktır.

Başlangıçta yardımla bir görevin tekrarlanması, çocuğun öğrendiği yardım miktarını aşamalı olarak azaltırız. Daha sonra bir sonraki adıma geçeriz.

Öğretim - çocuk reaksiyonu - stimülasyonu.

Öğretimi Anlamak. Talimat, açık, basit, kısa ve yüksek olmalıdır, böylece çocuk talimatlara dikkat edebilir. Başlangıçta, komut, günlük bir dilden daha yüksek sesli ve komut olmalı, daha sonra doğal bir sesle söylenir. Talimat tekrar edilmez.

Reaksiyonu tekrarlayın. Çocuk harekete geçmezse, fiziksel, görsel veya sözlü destek sağlıyoruz. Yönlendirmelere göre talimatlar vereceğiz ve bu mümkün olan en kısa sürede sonlandırılmalıdır. Konuşmadan kaçınmak için - şeylere bakmak gerekir. Her tekrardan sonra 1-3 saniye ara verin, ancak çocuğun dikkatini kaybedecek kadar uzun olmasın. Yanlış yapılmış - "yanlış". Talimat tekrarlanır. Sıkı "HAYIR" dan kaçının.

Teşvik: Çocuk(küçük olanlar) doğru cevap verdiğinde ya da doğru hareket ettiğinde en sevdiği yiyecek, oyuncakla, daha büyük çocuklarsa sosyal cesaretlendirmeyle 'iyi', 'aferrin', 'iyi yapıyorsun' ödüllendirilmelidir.

Bu eğitim, promosyon (motivasyon) ve ödül (ödüle) dayanmaktadır.

Çocuğun becerileri kazanabilmesi ve müdahaleye gerek kalmadan, benzer şekilde bağımsız olarak uygulanmaya devam edebilmesi için yardım aşamalı olarak azaltılır (ABA kurallarına uygun olarak). Use the right way to train your skills. Most children (but not all) can acquire appropriate skills **faster if visual illustrations are used**. Becerilerinizi geliştirmek için doğru yolu kullanın. **Görsel illüstrasyonlar kullanılırsa** çoğu çocuk (hepsi değil) uygun becerileri **daha hızlı kazanabilir**. Örneğin, bir çocuğun talimatı anlamasını istiyorsak, hemen ona ait bir resim / kart hayal edebiliyoruz (en basit resim, İnternet'ten bir resim, boyalı bir resim - belirli bir çocuk için uygun olan).

Örneğin, bir çocuğa ellerini iyice yıkamayı öğretmek istiyorsak, ellerin yıkanması için kartların / resimlerin görsel dizisini gösterebilir veya hatta çocuğun bakabilmesi için kartları lavabonun doğru sıralamasına asabiliriz. Böylece ne yapmaları gerektiğini bilmediklerinde ellerini yıkamanın stresini hissetmezler.

Yardım (ve indirgeme) dizisi:

1.Adım: Sözel talimatlar (toparlanma) = Görsel destek (eğer çocuk sözel talimatları anlamadıysa veya sözlü talimatlara cevap vermek için eğitilmekten ziyade günlük bir alışkanlık oluşturmak istiyorsa) ("toparlama" kartı) + Fiziksel yardım „el-ele“ (çocuğun elini tut ve elleriyle bir şeyler koy). Talimatı bir defada birkaç kez tamamladıktan sonra ve görsel yardımı göstererek ve fiziksel yardımı başlattıktan

sonra (çocuğun ellerini çizilen nesnelere yönlendirerek), çocuk çalışmayı tamamlar (oyuncaklar kendi başına yerleştirilir), ikinci aşamada yardım azaltılır.

2.Adım: Sözel talimatlar (toparlanma) = Görsel destek ("toplayıcı kart") Not: Eğer çocuk sözel talimatı anlarsa (dilsel algı gecikmesi nedeniyle sözlü talimatın anlamını öğretmeye gerek yoktur) - ikinci adım atlanır ve 3.ye geçilir.

3.Adım: Sözel talimatlar = kendi kendine eğitim. Bu durumlarda, kendi becerilerinizi geliştirmek istediğinizde, örneğin, çocuk işini tamamlarken ayrı bir yardım olmadan bağımsız olarak toparlamayı öğrendiğinde strateji biraz farklıdır. Bu durumda, önce sözlü talimatlar ve görsel yardım kullanılır. Çocuk kartın anlamını öğrendiğinde (Görsel Yardım), sözlü talimat kaldırılır. Bir beceri oluşturmak için görsel yardım azalır. Çocuğun oyundan sonra, kart olmadan nihayet oyuncakları almasına kadar, kartın kısa gösterilmesiyle yardım azaltılır. Bu özel durumda sözel talimatlar gerekli değildir, çünkü amacımız bir çocuğu talimatlara cevap vermeyi öğretmek değil, "Düzenlemek", ancak talimat olsun olmasın oynadıktan sonra oyuncaklarını toplamayı öğretmektir.

It is very important to reduce the motivation slightly so that the child does not complete the tasks for reward!!!!!! When the child is already familiar with the task, motivation is not required for every answer / task or the instruction, you need to motivate every second, then 3, 4, etc. Best of all, when the child is ready, go to the token economy. Motivasyonu hafifletmek çok önemlidir, böylece çocuk görevlerini ödül için tamamlamamaktadır !!!!!!! Çocuğun görevine aşına olduğu zaman, her cevap / görev veya talimat için motivasyon gerekli değildir, her saniye, sonra 3, 4, vb. Motive etmeniz gerekir. En iyisi, çocuk hazır olduğunda, simgesel pekiştirici kullanmaktır.

Yeni beceri eğitimi

- Sadece bir yeni beceri öğretmeye başlar
- Eğitim sürecine birçok değişiklik yapılmasına gerek yoktur.

STRATEJİLER (stratejilerden birini seçin ve sonra ek değişiklikler yapın)

- ▪ Birçok örnek kullanarak.
- ▪ Farklı ortamlarda eğitim.
- ▪ Çeşitli sinyaller kullanarak.

Öğretim Metodları:

HAYIR-HAYIR-GÖSTERİSİ

Öğretim-çocuğun tepkisi- övgü / "Hayır"

Talimatlar üçüncü kez yardımla tekrarlanır.

Çocuğun kendisi neyin gerekli olduğunu anlamadığında Çocuk yanlış yapmaktan korktuğunda, uygun değildir.

Genel kural şudur: Eğer çocuk arka arkaya üç kez yanlış cevap veriyorsa, çocuğa görevi anladığında kademeli olarak azaltılarak tam yardım verilir.

Hatasız Öğrenme

- Çocuğa seçim yapmadan bir seçenek verilir
- Küçük değişiklikler ile tekrarlayın
- Dikkat dağıtan bir şey ekleyin - önce bir, sonra iki
- Farklılıkları anlamak gerektiğinde görsel yollarla hareket ettiğimiz görevlerde kullanılır.

Bellek kullanılmadığında ve büyük, küçük ve sözel motor becerilerini eğitirken otomatik olarak çalışıyorsa uygun değildir.

Gecikmeli yardım

- Talimatları ve yardımı birlikte verin ve ödüllendirin.
- Talimatı tekrarlıyoruz ve 2sn'den sonra, yeni bir şey öğretirken 3 saniyeden 5 saniyeye kadar tekrarlıyoruz.

Çocuk ilgilenmediğinde, sadece yardım beklediğinde uygun değildir,. Çocuğun ilgisi çok kısaysa (örneğin, öğretmen kırmızı bir renk ister ve yeşil renk gösterir) - öğretmen nötr tepki göstermeli ve sakin bir şekilde tekrar düşünmesini ve göstermesini isteyin, bu durumda tekrar kırmızı renk. Yardım, yeniden öğretimin hemen ardından verilir (öğretmen yalnızca tüm kırmızılarını çıkarır, diğer tüm renkleri kaldırır), çocuk kalan karta dokunur, o zaman öğretmen doğru bir şekilde memnun olur (doğru şekilde gösterirsiniz, kırmızıdır).

Daha sonra, bu görev yine görevler listesine dahil edilir, ancak çocuk, bağımsız olarak yeni bir talimat (kırmızı bir renk gösterebilir) yürütebildiği sürece, yavaş yavaş azalır, sonra yeni beceri sabitletir (kırmızı nesnelere, resimler, oyuncaklar vs.).

- Beceri eğitimi, küçük adımlara bölünerek yapılır. Her adım ayrı ayrı eğitim görür ve sonra birleştirilir
- Çocukla konuşma sırasında açık ve net bir şekilde konuşun.
- Her görevin, genellikle 2-3 kelimedenden oluşan sözlü talimatı vardır; "yap", "aynı şeyi bul", vb. Bir çocuk çalışırken, dikkatini dağıtamaz, amacına yorum yapamaz.
- Çocuğun talimatlara cevap vermemesi halinde, ona bir kez daha söylemek ve yardım(elden ele) etmek ve performansı teşvik etmek, ardından yardımı azaltmak gerekir.
- Görevler, çocuğun bunu yapabilmesi için basitleştirilmiştir - motivasyonu artırır.
- Fiziksel, sözel, görsel, jest yardımı sağlayın. Görev veya geliştirme yeteneği yeni ise, yardım sağlamak gerekir. Bu yardım, görevi tekrarlayarak yavaş yavaş azaltılır. Başlangıçta, bir çocuk yeni bir görev / beceri eğitimi aldığı anda, her görev için, yardımla yapılmış olsa bile, bir motivasyon olmalıdır. Görev performansını değil, davranış performansını teşvik edin. Bu nedenle, kötü davranış (eğer varsa) göz ardı edilir - görev tamamlanır - ödül verilir.
- Daima görevi her zaman tamamlayın, bir ödül verin, tezahürat yapın. Çocuğun başarısını arttırmaya ve hataları en aza indirmeye çalışın.
- Görevler ve eylemler sürekli tekrarlanır
- Çocuğun çalışması ilginç ve eğlenceli olmalı, bu nedenle, daha zor görevler daha önce öğrenilmiş olanları yenilerle birlikte ışığa dönüştürüyor,
- Yeni bir göreve yardım edin; Görevi her tekrarladığınızda yardımınızı azaltın.
- Eylemler / görevler tekrarlandığında Çocuk öğrenir veya eylemler karıştırılır.
- Duygusal övgü, başarı için ödüldür, ancak eğer görev yardımla yapılmışsa, o zaman daha sakin bir şekilde övün ve eğer görev yanlış yapılmışsa, "hayır", "yanlış" deyin.

- Yeni, daha karmaşık görevler için çok daha fazla ve daha hafif işler için daha az ödüllendirin. İtaat, iyi davranış için de ödül verin.
- Çocuk özünü anlayana kadar yeni yeteneği tekrarlayın. Sonra tamamlanmış adım için yeni bir adım bağlanacaksınız.
- Yorulmayın - farklı şekilde eğitin - aynı görev, seans sırasında en fazla 2-3 kez tekrarlanır. Bu çocuğun dikkatini ve motivasyonunu koruyacaktır.

Yardım / teşvik kullanımı. En yaygın 5 hata:

Öğretim yönteminde yardım teşvik kullanımı, otistik çocuğun öğrenme sürecini daha etkili hale getirir. Yardım, bir çocuğa artikülasyondan tuvalet becerilerine kadar her türlü beceriyi öğretmek için kullanılır. Yardımın kullanılması, başka bir eğitimde olduğu gibi, doğru bir şekilde uygulandığı gibi, çocuğun gerekli görevi yerine getirmesine / gerekli eylemleri gerçekleştirmesine ve aynı zamanda başkalarına da bağımlı olmamasına yardımcı olan özel bir metodolojidir.

Otistik çocukların özelliklerini göz önünde bulundurmamak - dilsel uyarının anlaşılmasında, birikimdeki zorluklar, düşük öğrenme motivasyonu, işbirliği eksikliği, vs. - yardım bazen öğrenmeyi "ölüm noktasından" hareket ettirmenin tek yoludur. Ancak, birçok ebeveyn ve terapistin yardımın anlamını ve gerekliliğini anlamasına rağmen, pratikte kullanırken sıklıkla zorluklar yaşamaktadır.

1. Yardım kullanmanın ilk ve en yaygın hatası - adaptasyonsuzluk

2. Başka bir deyişle, terapist yardım kullanmaz, çünkü ya yardımını kullandığını (kimsenin görmediğini) ya da yardımın zaten gerekli olmadığını düşünmektedir. Terapistin yardımı kullanmadığı gerçeğinin ana göstergesi, ders boyunca devam eden çocuğun çılgınlıkları, histeri ve istenmeyen davranışlardır. Bu genellikle şöyle görünür:

Terapist çocuğa bir talimat verir (örneğin, aynı şeyi bul).

Çocuk (otistik özelliklerine bağlı olarak) cevap vermez veya yanlış cevap verir.

Terapist talimatları tekrarlar.

Çocuk cevap vermez.

Terapist tekrar talimatı tekrarlar (genellikle bir ses çıkar).

Çocuk cevap vermez ya da başka bir şey yapar.

Terapist tekrar talimatları tekrar eder - ve bu sonsuza kadar sürebilir.

Zaman eğilimlidir, çocuk gittikçe daha fazla dikkati dağılır ve sonunda hiçbir şey anlamamaktadır ("herhangi bir şeyi öğretmesi imkansız"olan bir çocuğa dönüşür).

3. Yardımın zamanla kullanılmasına gerek yoktur.

Terapist çocuğa bir talimat verir (aynı şeyi bul).

Çocuk yanlış cevap veriyor

Çocuk yanlış cevap verdikten sonra ya da hala "işlem sırasında" (çocuğun eli yanlış cevaba uzattığı zaman) terapist elini doğru yöne yönlendirdi. Bu birkaç kez tekrarlanır - çocuk yanlış tepki verir, terapist düzelir, çocuk yanlış tepki verir - terapist düzelir ... Bir süre sonra terapist çocuğun doğru cevabı öğrenmediğini fark eder ve aynı şey vardır. Çocuk bir şey öğretmez ".

4. **Yardımın çok hızlı iptal edilmesi ya da kaldırılması.** Metodoloji, kademeli olarak azaltılmış bir yardım sağlar. Örneğin, en güçlü / en düşükten en düşük / en düşük seviyeye kadar olan yardımın azaltılması, tam veya tam yardım, kısmi yardım (3/4), kısmi yardım (2/4), kısmi yardım (1/2) gibi aşağıdaki adımlara sahiptir: 4) yardımın iptali / kaldırılması.

Bir terapist tam / kapsamlı yardımı kullanabilir ve bir sonraki eğitim bloğunda hiç kullanamaz. Çocuk, elbette görevi tekrar yerine getirmeyecektir. Terapist bir kez daha yardım alırken, bir sonraki eğitimde hiç kullanmazlar. Vb Sonuç, "çocuk bir şey öğrenemez" dir.

5. Dördüncü hata, esas olarak, ilk hatayı karşılar. Fakat burada terapist, yardımı kullanmadan “Davranışsal an” etkisini kullandığını düşünüyor. Şuna benziyor:

Terapist çocuğa bir talimat verir (örneğin, aynı şeyi bul).

Çocuk cevap vermez.

Terapist talimatları tekrarlar.

Çocuk cevap vermiyor.

Terapist “Yap” talimatı verir ve basit taklit eylemler gösterir (örn. Alkışlamak).

Çocuk taklit eylemi gerçekleştirir (alkışlar). Terapist memnuniyetle ona övgü ve ona başka bir taklit talimat verir.

Çocuk bunu yapıyor.

Terapist çocuğu tekrar över ve ilk talimatlara geri döner - "aynı şeyi bul."

Çocuk doğru tepki verir.

Bu durumda, çocuk başka bir eğitim türüne geçmek için taklit komutlarına bağımlı hale gelir. Çocuk birkaç kez alkışlar ve ellerini yukarı kaldırırsa, sadece böyle bir durumda görevleri yerine getirir. Çocuk bu talimatları almazsa - başka görevler yerine getirmez. Burada bir çocuğa "eğitmek imkansız" adını vermezsiniz, ama yüzde 90'ı, zamanını alkış ve ellerini kaldırmaya adayacaktır.

1. Yardım sürekli kullanılır.

Terapist yardımı kullanır, ancak azaltmak için herhangi bir adım atmaz. Bu durumda, çocuk tüm görevleri sadece yardım ile yerine getirir ve bunları bağımsız olarak gerçekleştirmez. Bir terapistin yardımı doğrudan ve görülebilir (terapistin görevi çocuğun elinden doğru bir şekilde alması durumunda elde edilir) veya talimat vermede jestlerin sürekli kullanımı (bir parmağınızla doğru cevabı göster) olabilir. Ayrıca, terapistin yardımı dolaylı olabilir, yani, çocuğa doğru cevabı söyleyemeyeceğini anlayamayabilir, örneğin, ne zaman görüntüleneceğini sorduğunuzda - ona bakarken veya elini ona koyarak, her zaman doğru cevabı her zaman ilk solda, diğerinin üstünde, vb. Otistik çocuklar genellikle mükemmel hafızaya ve görevlerini yerine getirmelerine yardımcı olabilecek yardım türlerini görme ve öğrenme yeteneğine sahiptir.

Bu nedenle, öğrenmenin etkinliğini arttırmak ve ayrıca öğrenme sırasında istenmeyen çocuğun davranışlarını önlemek ve öğrenmeye yönelik motivasyonunu arttırmak için, sadece yardımı doğru kullanma yollarını hatırlamak değil, aynı zamanda pratikte uygulamak da gereklidir. Yardım kullanmanız gerekiyor! Çocuğun kendisi dün görevi yerine getirmiş olsa da, bugün bu görev “uygulanamaz” ya da onun için zor gibi görünse de, yardım ,öğrenim bloğundan bloğa kadar kademeli olarak azaltılmalı ve bağımsız bir yanıt verilebilmelidir.

Yardım, reaksiyondan önce kullanılır, sonrasında değil! Eğer çocuk yanlışsa - yanlış eylem düzeltilmişse ve başka bir öğrenme aşamasında, çocuk yanlış cevap verene / yanlış bir cevap seçene kadar - ona yardım etmeli, yavaş yavaş düşürmeli ve öğrenme biriminden becerilerin ve kendini tepkilerin güçlendirilmesiyle çıkarılır.

Yardıma kullanmanın ve azaltmanın çeşitli yöntemleri vardır:

- En alçaktan en yükseğe
- En yüksekte en küçüğüne
- Geçici yardım / tavsiye
- Yavaş yavaş fiziksel saptırma (el ele)

Tüm bu yöntemlerin pratikte bilinmesi ve serbestçe kullanılması gerekir. Hiçbir şey öğrenemeyen çocuk yoktur! Çocuğunuz zayıf ya da yavaş öğreniyorsa - yanlış öğrenme yöntemi seçilmiştir ya da öğrenme

hedefleri doğru şekilde ayarlanmamış ya da uygun olmayan yardım ve ikna ediciler bilgiyi düzeltmeyi önler.

Kaynaklar:

1. Ivoškuvienė, R., Balčiūnaitė, J. (2002) Autistiškų vaikų ugdymas. Šiauliai: VŠĮ Šiaulių universiteto leidykla.
2. Кэтрин Морис (2008). Занятия по модификации поведения для аутичных детей: руководство для родителей и специалистов.
3. East, V., Evans, L (2008). Vienu žvilgsniu. Praktinis vaiko specialiųjų poreikių tenkinimo vadovas. Vilnius: Tyto Alba.